

tació organitzada amb els altres o l'esan començant ara.

Ara, quan ja s'acaba el curs i ens mirem els nostres nens que ha passat durant aquests nou mesos, com van arribar i com estan ara, veiem que el procés ha sigut global (com el de tots els nens) que cap part ha avançat sola, que el joc és un reflexe de tot. El seu joc ha evolucionat perquè també ho ha fet el seu llenguatge, la sociabilitat, d'un individualisme fort (que a vegades encara es done) han passat a voler i necessitar relacionar-se amb els altres, les seves imatges mentals es van elaborant, en conclusió la seva intel·ligència es va desenvolupant. I el joc és una de les eines que el nen té per ajudar-se a viure d'una manera més fàcil i assimilable.

I al final hem aconseguit allò que al principi de curs (com cada any) pensàvem que no arribaríem a sentir: Estimar aquest grup tant com vam estimar al del curs passat.

